Universul omului dezorientat în fața unei uși întredeschise (II)

On Decembrie 16, 2012

Sporește-ți performanțele de procesare a viziunilor și revelațiilor, realizând saltul în acea conștiință aflată în permanent impact cu realitatea subiectivității și idealității.

Păşeam nesigur într-un necunoscut care se extindea cu cât înaintam mai mult. Şi cu cât înaintam mai mult, cu atât se schimba mai mult peisajul, din color, în alb și negru. O altă lume, un alt timp, un alt tărâm, un alt sistem cognitiv, un alt fel de a fi, în totală discordanță cu aspirațiile mele anterioare.

Totul părea o păcăleală, o amăgire, o tristă ficțiune de minți imature. Mă lansam într-o căutare a răspunsurilor asemeni unei făpturi care, cu un singur creier, cu o singură inimă, printr-o aprigă lovitură a destinului, se întrupează în altcineva și trăiește toate evenimentele timpului și ale vieții. Dar care, reacționând la diverși factori definitorii, se putea deteriora pe durata transformării.

Ca Rașid, califul din opera lui Hauff, supus capriciilor transformării sale, ajunsesem la ușa marilor taine, ce părea întredeschisă. Deslușind îndărătul ei suspine și scâncete. Sunete amplificate ale îndoielii și neliniștii, reperele propriei mele deveniri, un fel de colaj al concretelor care aproximau media expectanțelor mele prin raportare la obiectivele-cadru și la dimensiunile personalității mele. Nu-mi puteam reveni din uimirea, nebunia, curiozitatea care torențial mă cuprinseseră.

Am împins ușa, dar m-am oprit mirat în prag. În spatele ei se ascundea "alteritatea", o lume care se auto-susținea prin exploatarea și susținerea inadecvată a realității, a cunoașterii, a orientării, a înțelegerii, a științei și a efectelor ei dominante. Ca și cum n-aș fi trăit viața mea, ci alte vieți, anterioare, atât de răsucite și confuze, atât de neexplorate și variate, încât aveam impresia că întreaga lume se clătină. Şi odată cu ea răsăreau aspecte necunoscute ale științei mele.

Leadership: Poți să-ți selectezi dimensiunea de explorare a existenței ca mod de înțelegere a trăirii evenimentului dincolo de faptul particular care generează realitatea?

Niciun fan al literaturii fantastice nu ar fi știut să îmbărbăteze culoarea viziunii mele. Cu vădită surprindere, eram transpus într-o altă realitate, a noului, a schimbării, a unei creații existențiale mereu în transformare. Evoluția față în față cu revoluția. O mângâiere, dar una dureroasă. *Un changement de perspective sur les attaques extérieures.* Un nou statut, un alt fel de a fi care se încadra într-un soi de schemă, o hartă abstractă în care erau trecute datoriile importante față de percepții, interpretări și ipostaze, precum și relațiile dintre ele.

Şi, totuși, numai adevărul din spatele ușii, acceptul lui justificat, m-ar fi putut salva de la o absurdă și totală rătăcire. Amplificarea propriei personalități printr-o supunere în fața forțelor vieții, ale timpului, ale extraordinarei alcătuiri a realității. O însușire continuă a științei de a avea acces la adevărurile fundamentale despre Om și esența lui în lume.

Poate chiar știința de a fi mai mult decât Om, de a fi o întreagă lume, un univers. Dimensiunea de explorare a existenței mele se putea măsura prin forța de expresie cu care încercam să redau mesajul unei noi direcții de gândire.

Leadership: Poți să-ți consolidezi forța de răspuns la întâmplările trăite experimental,

printr-o abordare holistică a cunoașteri științifice?

A încerca să înțelegi leadershipul, fără să te supui unui proces de transformare, este ca și cum ai ridica receptorul telefonului și ai forma un număr, dar un număr care nu figurează în cartea de telefon. Vei continua să aderi la o realitate pe care n-o percepi și care nu este conformă sau compatibilă cu sistemul de convingeri care ghidează liderii veritabili pe drumul cel bun. Sau, la o realitate care se lăsă așteptată la nesfârșit.

Un soi de negare a tot ceea ce ai acumulat în prezent, prin forța de răspuns la întâmplările trăite experimental sau chiar aprioric, printr-o abordare holistică a cunoașterii științifice și existențiale. Ceea ce poate conduce la sporirea performanțelor de procesare a viziunilor și revelațiilor, a inspirației și intuiției, trebuincioase satisfacerii intențiilor de a afla, de a ști și de a descoperi lucruri noi, pe tot parcursul vieții. Te poți deosebi de ceea ce este limitat numai prin mijloacele puse la îndemână de conștiința care înlătură neștiința și ignoranța, înștiințându-te asupra pericolului care te paște atunci când refuzi să-ți urmezi imboldurile de înnoire.

Saltul în acea conștiință aflată într-un permanent impact cu realitatea subiectivității și idealității (conștientizarea propriilor gânduri și trăiri). Imboldul de a căuta în momentul imediat următor ceva ce crezi că nu găsești în clipa de față - este una din cheile leadershipului spre a obține acea împlinire de a fi mai presus de prejudecăți, de tine însuți, de a trece peste toate barierele, fie ele reale sau imaginare. Doar astfel poți demonstra bogăția și superioritatea individualității tale.

Vei aștepta ca cineva să răspundă la apelul tău, pledând în acest timp pentru o schimbare, o evoluție graduală, în care rațiunea și creațiunea să se potențeze mereu, și benefic. Dar cine oare să-ți răspundă de acolo de unde nu există orizont, de unde nu există conformare?

Un conflict de sincronizare între realitate și alteritate se produce atunci când nu se pot reconcilia diferențele dintre ceea ce încerci să oferi prin experiența acumulată și exercițiul de testare a puterii de a te reinventa.

John Maxwell, expertul în materie de leadership, mărturisea într-una din cărțile sale că a muncit atât de mult, vreme de mai bine de patruzeci de ani, pentru a învăța despre leadership și pentru a extrage pepitele de aur. El a văzut ce poate face leadershipul bun, care contează cu adevărat. A observat că leadershipul bun poate transforma organizații și poate avea un impact pozitiv asupra vieților a mii de persoane.

John Maxwell a ridicat receptorul și a format numărul potrivit care figura în agenda transformării sale. El a parcurs acel "timp" limitat al schimbării, care nu curgea în zadar, ca o ploaie de scurtă durată. Ci a trecut peste punctul de mijloc al liniei care desparte cele două coloane ale existenței: "a fi" și "a deveni".

O continuă auto-depășire a științei de a avea acces la adevărurile fundamentale despre Om și esența lui în lume. Evoluția fata în față cu revoluția. Adoptând un nou statut, un alt fel de a fi, bazat pe o preocupare intensă, ca pe o continuare a căutării performanței la un nivel superior.

Ca și alți profesioniști din domeniu, el a ajuns la acea "ușă întredeschisă" spre o altă dimensiune a universului uman, a timpului, a evenimentelor vieții, colindând necunoscutul în încercarea de a colecta știința și cunoașterea deplină, de a se plasa pe traiectoria corectă a performanței.

Leadership: Valoarea de conținut a realității pe care o experimentezi este egală cu valoarea de conținut a unei gândiri din care rezultă necesitatea unor alegeri de tipul "în afara propriei conștiințe"?

" Cine sunt? Unde mă aflu? Până când?" Sunt cele trei nestemate care au stat la baza devenirii sale. El a împins ușa, nu a zăbovit în pragul ei ca un om care se lovește de un zid invizibil. Ci a acceptat adevărul din spatele ei, care l-a salvat de la o absurdă și totală rătăcire.

Iar acest adevăr, ca o baterie de artilerie care trage o sută de lovituri de tun pentru a anunța începutul unei schimbări majore, acceptat pe deplin, i-a deblocat orice îndoială cu privire la angajamentul său față de sine în atingerea performanței.

Acest adevăr a fost dat de o siguranță mai mare în gândire, un factor cheie în înțelegerea celor mai delicate aspecte a mecanismelor care guvernează viața, omul, timpul, procesul lor de transformare – cu toate adaosurile lor. A fost punctul de mijloc al desăvârșirii științei sale, înclinația de 180 de grade, de la simplu la complex, de la basic la avansat, un fel de clopoțel al schimbării care i-a reamintit constant cine este și încotro se îndreaptă.

O alegere de tipul "în afara propriei conștiințe" se face atunci când nu ești pe deplin convins de realitatea pe care o experimentezi în direcția opusă a ceea ce te aștepți să crezi despre toate lucrurile care îți vin în minte, schimbându-ți astfel percepția despre ceea ce ești cu adevărat.

Universul omului dezorientat în fața unei uși întredeschise vizează acea incursiunea în dimensiunea universului propriu, care interacționează cu realitatea numai într-o manieră direcționată și gândită într-un mod cu totul nou, mai larg și mai cuprinzător. Acest tip de gândire care nu se încapsulează în reguli și norme riguroase, impune întotdeauna congruența sau compatibilitatea cu leadershipul transformațional.

Source: https://neculaifantanaru.com/universul-omului-dezorientat-in-fata-unei-usi-intredeschise-II.l